

mænd, da vistnok foruden dem Flere ville gaa ind paa at lade det falde, og jeg vil haabe, at det skeer. Men af, hvad jeg her udtaler, og ved Hjælp af de Udtalelser, der muligen maatte skee fra de her tilstedeværende geistlige Medlemmer, maae vi vente i en ikke siern Tid, og maa skee allerede i næste Session, at see fra Regeringen et saadant Lovforslag som det af mig antydede forelagt; det vilde vistnok være ikke alene af betydelig Nytte for det Heles Vel, men det vilde ogsaa være heldigt i mange andre Henseender; thi derved vilde den danske Regering give et Beviis paa, at Gudsfrygten her i Landet er saa stor, at vi ikke behøve saadanne Politieforanstaltninger.

D. Jørgensen: Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med mange Ord. Jeg troer ikke, at der findes nogen Trang her i Danmark til en ny Helligdagsanordning, og sammenligner jeg det Lovforslag, som nu er til Behandling, med den ældre Anordning, kan jeg heller ikke skønne, at det har noget synnerligt Fortrin fremfor den; men jeg troer endog saa, at det i flere Henseender vil gjøre mere Skade end Gavn. Jeg har derfor fra først af været overbevist om, at det havde været ønskeligere, om dette Lovforslag ingenstunde var kommet frem, og jeg deler aldeles den Anskuelse, som den høitærede Justitsminister har udtalt, at dette Lovforslag ikke egner sig til at ophøies til Lov. Sagen henhører jo desuden, hvad ogsaa den høitærede Justitsminister tidligere har udtalt, ikke blot under ham, men ogsaa, forsaavidt den vedrører Kirkens Interesser, under Kirkes og Undervisningsministeren, og jeg troer, at han endnu mindre end Justitsministeren vil finde, at Forslaget egner sig til at ophøies til Lov. Jeg mener, at vi vel skulle vogte os for, saafremt det ellers maa erkendes for rigtigt, at det er ønskeligt, at Regeringen saa sjældent som muligt skulde tilraade Hans Majestæt at bruge sit Beto, at sætte Regeringen i den Nødvendighed at gjøre det ved et Lovforslag af denne Natur. Jeg har stemt imod Lovforslagets Overgang til 3die Behandling og skal stemme imod det nu, og jeg vilde meget ønske og skal

udtale det Haab, at det ærede Thing ligeledes vil stemme imod samme.

Da Ingen videre begjærede Ordet, oplæstes:

Lov

om

den offentlige Orden paa Sønd- og Helligdage;

og blev ved den derpaa følgende Afstemning forkastet med 23 Stemmer mod 13.

Formanden: Hermed er denne Sag afgjort.

Derefter bliver at foretage den næste Sag paa Dagsordenen, der angaaer Forslag til Lov, indeholdende nogle Forandringer i § 2 i Loven af 26de Marts 1852, angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster. Sagen er til 3die *) Behandling; der er intet Endringsforslag fremkommet til denne Behandling.

Da Ingen ønskede at ytre sig, oplæstes:

Lov

indeholdende

nogle Forandringer i § 2 i Loven af 26de Marts 1852, angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster, (saaleedes som Lovforslaget findes i Anhanget) og vedtoges ved den derpaa følgende Afstemning eenstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Loven vil derefter blive at tilstille Statsraadet. Der er intet Videre at foretage efter Dagsordenen. Jeg skal opgive Dagsordenen for næste Møde, som er paa Mandag Kl. 12; den vil være:

1ste Behandling af Sagen angaaende Statsrevisorernes med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1850—51 afgivne Beretning og deres til Rigsdagens Beslutning gjorte Indstillinger.

Mødet hævet Kl. 3/4.

*) 1ste Behandling findes Sp. 962—963 og 2den Behandling Sp. 1066.